

Asia: 42/00.01.02/2022

Lausuntopyyntö Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueen strategialuonnoksesta

Lausunnonantajan lausunto

Miten arvioisitte edustamanne organisaation strategian ja hyvinvointialueen strategialuonnoksen yhteentoimivuutta?

Strategialuonnoksen perustehtävät, järjestämisen periaatteet ja arvot ovat pääosin hyvin linjassa Lohjan kaupungin strategisten tavoitteiden kanssa. Hyvinvointialueen strategiassa korostetaan palvelujen saatavuutta ja asiakaslähtöisyyttä sekä tunnistetaan alueen asukkaiden monimuotoisuus, monikielisyys ja erilaiset asuinympäristöt. Nämä painotukset tukevat Lohjan tavoitetta sujuvasta ja mutkattomasta arjesta, jossa sijainti, yhteydet, palvelut ja puitteet tekevät elämästä sujuvaa ja mutkatonta.

Lohja on maantieteellisesti laaja kunta, jossa lähipalveluiden tarve korostuu. Matkat kyliltä keskustaan ja muihin kuntakeskuksiin ovat pitkiä ja kulkeminen kaukana sijaitseviin palveluihin on haastavaa. Lohja kokee menettäneensä hyvinvointialueen toteuttamassa palvelutuotannon harmonisoinnissa tarpeelliseksi ja toimiviksi kokemiaan palvelumuotoja ja lähipalveluja. Toiveena on, että nämä Lohjan erityispiirteet otettaisiin vahvemmin huomioon hyvinvointialueen strategiassa ja strategisten linjausten, toimenpiteiden ja palvelujen suunnittelussa sekä tehtäisiin jatkossa asiakaslähtöisyyden ja asukasosallisuuden varmistamisessa vahvempaa ja vuorovaikutuksellisempaa yhteistyötä. Yhteiset kyselyt, tilaisuudet ja osallistavat prosessit tarjoaisivat mahdollisuuden vahvistaa sekä alueellista että paikallista näkökulmaa strategisten ratkaisujen taustalla.

Strategialuonnoksessa esiin nostetut kestävä palvelutuotannon periaatteet (linjaus 2) ja yhteistyön merkitys parhaiden tulosten saavuttamiseksi (linjaus 4) ovat yhteneviä Lohjan tavoitteiden kanssa. Myös me haluamme Lohjalla tehdä kestäviä valintoja, rakentaa menestystä yhdessä kumppaneiden kanssa, osallistaa kuntalaiset päätösten valmisteluun ja kannustaa asukkaita huolehtimaan hyvinvoinnistaan ja ympäristöstään. On myönteistä, että myös hyvinvointialueen strategiassa asiakaslähtöisyys on nostettu yhdeksi keskeiseksi arvoksi.

Jotta strategian tavoitteet toteutuvat täysimääräisesti, tulisi päätösten vaikutusten arvioinnissa huomioida nykyistä vahvemmin sekä alueelliset että paikalliset vaikutukset. Erityisesti ennaltaehkäisevien palvelujen vaikuttavuuden arviointi edellyttää yhteistyötä. Myös väestölähtöinen vaikutusten arviointi, kuten lapsibudjetointi, on esimerkki kokonaisuudesta, jossa kunta ei voi edetä yksin ilman hyvinvointialueen tukea.

Miten kommentoisitte edustamanne organisaation ja hyvinvointialueen yhteistyön roolia hyvinvointialueen strategialuonnoksessa?

Strategialuonnos tunnistaa kuntien ja hyvinvointialueen yhteistyön merkityksen, mutta sen konkretia jää vielä puutteelliseksi. Kunnan ja hyvinvointialueen yhdyspintayhteistyön vastuut, tavoitteet, toimintamallit ja mittarit tulisi kirjata näkyviksi esimerkiksi laatimalla strateginen yhteistyösopimus, jota tulisi täydentää laatimalla siihen vuosittain päivitettävä toiminnallinen liite. Lisäksi vähintään valtuustokausittain järjestettävät yhteistyöneuvottelut sekä vuosittain toteutettavat hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen neuvottelut tulisi sisällyttää kiinteäksi osaksi jatkuvaa yhteistyötä ja kehittää

vastavuoroisempaan suuntaan. Yhteisneuvotteluja olisi tarpeen järjestää myös strategisia linjauksia ja tavoitteita laadittaessa.

Yhteistyön tekemisen tavat ja tavoitteet olisi hyvä kirjata myös strategialuonnokseen nykyistä konkreettisemmin. Asukkaamme ovat yhteisiä, ja sekä hyvinvointialueella, kunnilla että muilla alueen toimijoilla on arvokasta tietoa asukkaiden tarpeista ja kokemuksia toimivista käytännöistä. Tämä alueellinen tietämys ja tietopohja tulisi huomioida jo palvelujen ja palvelupolkujen suunnitteluvaiheessa. Keskeisten yhdyspintojen tunnistaminen ja kehittäminen yhdessä kuntien, järjestöjen ja muiden toimijoiden kanssa on erityisen tärkeää – esimerkiksi opiskeluhuolto tulisi tunnistaa aidosti yhteiseksi työksi.

Yhteistyötä tulisi tiivistää myös tiedon tuotannossa, analysoinnissa ja hyödyntämisessä sekä toimintamallien yhtenäistämässä. Tämä mahdollistaisi asioiden moninäkökulmaisen tarkastelun ja resurssien tehokkaamman käytön. Lisäksi olisi tärkeää kehittää ratkaisuja, jotka tukevat paitsi asiakkaiden ohjaamista myös eri toimijoiden ammattilaisten ohjaamista. Tarvitaan selkeä kuvaus siitä, mitä palveluja on tarjolla, mistä niistä löytyy tietoa ja kuka toimii vastinparina yhdyspinnoilla antaen tarvittaessa lisätietoa ja ohjausta.

Voitte halutessanne kommentoida edustamanne organisaation ja hyvinvointialueen strategisen yhteistyön eri osa-alueita tarkemmin.

Hyvinvointialueen strategiassa on myönteistä, että siinä nostetaan esille palvelujen saatavuus ja asiakaslähtöisyys sekä tunnistetaan alueen asukkaiden monimuotoisuus, monikielisyys ja erilaiset asuinympäristöt. Strategiassa myös todetaan, että kaupunkimainen ympäristö ja haja-asutusseutu vaativat erilaisia ratkaisuja ja että ruotsinkieliset palvelut järjestetään koko alueen tarpeen mukaan.

Alueen kuntien monimuotoisuutta olisi kuitenkin hyvä korostaa strategiassa nykyistä enemmän. Strategialuonnoksen alussa voisi hyvinvointialueen yleisen esittelyn lisäksi tuoda esille myös alueen kuntien erityispiirteitä, jotta tavoite ”ei johdeta keskiarvoilla” toteutuisi käytännössä. Alueellisten erityispiirteiden ja haasteiden huomioiminen strategiassa vahvemmin tukisi koko alueen asukkaiden yhdenvertaisuutta.

Digitalisaatio ja kustannustehokkuus ovat monin tavoin tärkeitä kehittämistavoitteita. Kaikissa palveluissa, ja erityisesti digipalveluja kehitettäessä, tulisi huomioida palvelujen käytettävyyttä kaikkien käyttäjäryhmien näkökulmasta ja ehkäistä näin digisyrjäytymistä. On myös muistettava, että lähipalvelut ovat elintärkeitä etenkin haavoittuville asiakasryhmille – esimerkiksi toimintakyvyltään rajoittuneille, vammaisille, ikääntyneille sekä lapsiperheille. Siksi lähipalvelujen säilyttäminen ja saavutettavuus tulee turvata ylläpitämällä kattavaa palveluverkkoa, mukaan lukien mm. Pusulan terveysaseman ja hammashoidon palveluiden jatkuvuuden turvaaminen. Lähipalveluiden tarve korostuu erityisesti Lohjan kaltaisessa laajassa kunnassa, jossa palvelujen saavutettavuus vaihtelee huomattavasti alueen sisällä. Myös kriittiset palvelut tulisi pystyä turvaamaan kaikissa olosuhteissa ja kohtuullisen nopeasti myös syrjäisemmillä alueilla.

Asiakaspolkujen rinnalla asiakastyössä tulisi olla mahdollisuus aitoon joustavuuteen: avuntarve ei aina ole tyypistettävissä yhden tyyppisen hoito-ohjelman sisään. Erityisesti nuorten asiakasryhmän kohdalla tulisi varmistaa, että palvelupolkujen väliin putoamista ei pääse tapahtumaan. Strategiassa mainittu tavoite tarpeettomista palveluista luopumisesta on ymmärrettävä, mutta on tärkeää huomioida, että palveluiden vähäinen käyttö voi johtua myös palveluohjauksen puutteista. Jos tietoa palveluista ei ole riittävästi, palvelua ei välttämättä löydetä, vaikka tarve olisi olemassa.

Työllisyysalueen ja työllisyyspalveluiden näkökulmasta tilanne on tällä hetkellä kriittinen. Työllisyysalueen ja hyvinvointialueen yhteistyörakenteet ja -mallit eivät toimi riittävän hyvin, minkä seurauksena asiakkaat eivät saa tarvitsemiaan palveluja, kuten työttömien terveystarkastuksia ja aktivointisuunnitelmia. Strategialuonnoksessa tätä ongelmaa ei huomioida.

Hyvinvointialueen strategiassa tulisi huomioida myös yhteisten linjausten määrittäminen hyvinvointialueen kunnilta vuokraamien kiinteistöjen ja tilojen käytön osalta.

Mitä muuta haluaisitte kommentoida tai kysyä hyvinvointialueen strategialuonnokseen liittyen?

Strategisten tavoitteiden toteutuminen nojaa vahvasti hyvinvointialueen, järjestöjen, kuntien ja eri hallinnonalojen yhteistyöhön. Tällä hetkellä tätä yhteistyötä ja sen vahvistamisen tapoja ei ole konkretisoitu riittävästi. Kolmannen sektorin toimijoiden tuottamat palvelut ovat välttämättömiä ja heidän toimintaedellytyksensä tulee turvata. Järjestöyhteistyön osalta olisi esimerkiksi tärkeää vakiinnuttaa avustusten myöntämisen kriteerit, jotta järjestöjen työ voi tukea strategian tavoitteita pitkäjänteisesti.

Strategian painotus ennaltaehkäisevään ja alkuvaiheen palveluun on perusteltua. Ennaltaehkäisevän työn merkitys tulisikin tuoda strategiassa vielä näkyvämmiin esiin, varata siihen riittävästi resursseja ja panostaa siihen vahvemmin yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Erityisesti mielenterveys- ja

päihdepalvelujen sekä lähisuhde- ja perheväkivaltatyön vahvistamisen tärkeys tulisi nostaa strategiassa esiin selkeämmin. Ennaltaehkäisevän työn ja alkuvaiheen ohjauksen lisäksi myös pitkittyneen palvelutarpeen asiakkaita tulee palvella yhdenvertaisesti asiakkaan tarpeiden mukaisesti. Asiakaslähtöisyys on nostettu strategian arvoihin, mutta käytännön toteutuksessa on riski, että palvelut jäykistyvät liikaa standardimallien varaan, mikä ei vastaa monimuotoisiin asiakastarpeisiin. On myös huomioitava, ettei asiakas tai hänen läheisensä aina kykene tunnistamaan palvelutarpeitaan tai viestimään niistä eteenpäin, siksi palvelujen rakenteiden tulee varmistaa, että tukea saa myös ilman asiakkaan omaa aktiivisuutta.

Haavoittuvassa asemassa olevat asukkaat mainitaan strategiassa, mutta eri ryhmien, esimerkiksi vammaisten, opiskelun ja työn ulkopuolella olevien nuorten, pitkäaikaistyöttömien, maahanmuuttajataustaisten tai kasautuneiden haasteiden kanssa kamppailevien, näkökulmat jäävät liian ohuiksi eikä heidän tarpeenmukaisten palveluidensa turvaamisen keinoja kuvata riittävän selvästi. Strategiassa on myönteistä, että lasten ja nuorten palvelut on nostettu esille omana muutoslupauksenaan, mutta miten turvataan opiskeluhuollon ulkopuolella olevien lasten ja nuorten sekä erityisesti NEET-nuorten palvelut. Näiden nuorten kynnys hakeutua muihin palveluihin on usein korkea, eikä heillä aina ole pääsyä edes peruspalveluihin. Myös työllisyyspalvelujen näkökulma jää strategiassa ohueksi, vaikka niiden kautta voidaan vaikuttaa merkittävästi niin nuorten ja aikuistenkin hyvinvointiin kuin kuntatalouteen. Vaikeasti työllistyvien tilannetta haastaa yhteistyön ja yhteisten palvelupolkujen puute, ja alueelliset erot tulisi huomioida nykyistä vahvemmin.

Strategian tavoite ”emme johda keskiarvoilla” on hyvä, mutta sen toteuttaminen vaatii konkreettisia mittareita myös kuntanäkökulmasta. Esimerkiksi Tahti-raportointi kuvaa koko alueen tilannetta, mutta ei tuo esiin kuntakohtaisia eroja, jotka voivat olla suuria. Myös strategian seuranta jää epäselväksi. Vaikutusten arvioinnin tulisi perustua yhteiseen tarkasteluun ja varhaisten palvelujen vaikuttavuuden arviointiin, jotta voidaan aidosti seurata, toteutuuko tavoitteiden mukainen muutos.

Linjaus 3, Teemme yhdessä hyvinvoivan ja halutun työyhteisön, on strategian kannalta erittäin merkityksellinen. Johdon tulisi ottaa vastuu henkilöstön työhyvinvoinnin, työtyytyväisyyden ja osaamisen varmistamisesta ja tukea henkilöstön työ- ja toimintakykyä myös kattavilla työterveyshuollon palveluilla.

Haluamme myös kommentoida muutoslupauksia.

Muutoslupaus ”Lisää ensisijaisia palveluja lapsille ja nuorille”

Muutoslupaus on tärkeä ja oikeansuuntainen, ja sen toteutuessa opiskeluhuollon varhaiset palvelut voivat aidosti vahvistaa lainmukaista yhteisöllistä opiskeluhuoltoa. On kuitenkin varmistettava, ettei enemmän tukea tarvitsevien koulujen resurssin lisääminen tapahdu muiden yksiköiden varhaisen tuen kustannuksella. Huolta herättää myös se, miten nuorten monimuotoiset tarpeet voidaan

huomioida. Teini-ikäisten nuorten kohdalla kaikkien nuorten tarpeet tai kompetenssi eivät välttämättä taivu opiskeluhuollon ja lyhytterapioiden konseptoituun kokonaisuuteen. Lisäksi opiskeluterveydenhuollon resurssit ovat jo nyt tiukoilla lakisääteisten tehtävien, kuten ikäkausitarkastusten, hoitamisessa. On epäselvää, miten resurssit riittävät seulomaan kaikki

mahdollisten mielenterveys- ja päihdepalveluiden tarpeessa olevat nuoret.

Digitaalisen hyvinvointikyselyn suunnittelu lapsille ja nuorille tulee toteuttaa tiiviissä yhteistyössä kuntien kanssa. On tärkeää huomioida olemassa olevat tiedonkeruut, jotta vältetään päällekkäisyydet ja estetään lasten, nuorten sekä koulujen henkilöstön kuormittuminen liian usein toistuvien, samankaltaisten kyselyjen vuoksi.

Muutoslupauksen kunnianhimoa voidaan pitää jopa liiallisena suhteessa nykyisiin resursseihin. Opiskeluhuollon ammattilaisten asiantuntemusta tarvitaan koulujen arjessa juuri sen vuoksi, ettei ongelmien kasautuminen lisää palvelutarvetta entisestään. Ilman riittäviä resursseja vaarana on, ettei kunnianhimoisia tavoitteita pystytä saavuttamaan.

Muutoslupauksesta puuttuu vielä muutamia keskeisiä näkökulmia. On tärkeää, että lasten ja nuorten palveluiden kehittämisessä huomioidaan myös varhaiskasvatusikäiset lapset sekä eri ikäisten lasten vanhemmuuden tukeminen. Neuvolapalvelut ovat tärkeässä roolissa pienten lasten

ja lapsiperheiden tavoittamisessa ja matalan kynnyksen palveluntarjoajana, minkä vuoksi neuvolapalveluiden saatavuus tulisi turvata koko Lohjan alueella. Lisäksi tulisi tarkentaa, miten palvelut turvataan niille nuorille, jotka eivät ole opiskeluhuollon palvelujen tavoitettavissa. Myös hyvinvointitiedon keruusta tulisi huolehtia muidenkin kuin kouluissa olevien lasten osalta, ottaen huomioon jo olemassa olevat käytännöt.

Muutoslupaus ”Jokaiselle omalääkäri”

Muutoslupaus omalääkärimallin käyttöönotosta voi merkittävästi parantaa palveluja, mikäli sen toteutukseen kiinnitetään erityistä huomiota jatkuvuuden ja alueellisen kattavuuden turvaamiseksi. Haasteena on, miten itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat lääkärit saadaan sitoutettua pidempiaikaisiin sopimuksiin, jotta mallin pysyvyys ja luotettavuus voidaan varmistaa. Omalääkärimallin rinnalla tulisi vahvistaa omahoitajan ja omalääkärin muodostamaa työparimallia. Tämä mahdollistaa paremman moniammatillisen yhteistyön ja kokonaisvaltaisemman tuen asiakkaalle kuin pelkkä omalääkärimalli. Lisäksi omalääkärimalli olisi parhaimmillaan perhelähtöisenä, jolloin perheen yhteinen lääkäri voisi luontevasti huomioida lasten ja aikuisten tilanteet rinnakkain ja ohjata edelleen tarpeen mukaisiin palveluihin.

Akuuttivastaanottojen verkoston kehittämisessä alueellinen kattavuus on avainasemassa. Lähipalvelut ovat erityisen tärkeitä haavoittuville asiakasryhmille, toimintakyvyltään rajoittuneille, vammaisille, osin myös ikääntyneille sekä lapsiperheille, joille julkiseen liikenteeseen sidottu liikkuminen voi muodostua esteeksi palvelujen käytölle.

Muutoslupaus on kunnianhimoinen, ja lähtökohtaisesti tavoitetaso on hyvä. Kunnianhimon suhde toteutettavuuteen herättää kuitenkin kysymyksiä: esimerkiksi yli 65-vuotiaiden valinnanvapauskokeilu ei ole tosiasiallisesti saavutettavissa kaikissa kunnissa, mikä voi vaarantaa yhdenvertaisuuden toteutumista.

Muutoslupauksesta puuttuu tällä hetkellä perhelähtöisyyden näkökulma, joka olisi tärkeää tuoda selkeämmin esiin. Perhelähtöinen toteutustapa tukisi palvelujen kokonaisvaltaisuutta ja loisi luontevia rajapintoja lasten, nuorten ja aikuisten palvelujen välille.

Muutoslupaus ”Turvallisempaa elämää kotona”

Muutoslupaus voi parantaa palveluja, mikäli sen toteutuksessa huomioidaan asiakkaiden moninaiset tilanteet ja tuen tarpeet. On tärkeää tunnistaa, että asiakas tai hänen läheisensä eivät aina kykene tunnistamaan palvelutarpeitaan tai toimintakyvyssään tapahtuneita muutoksia, eivätkä välttämättä osaa viestiä niistä eteenpäin. Tästä syystä säännöllinen kasvokkainen kohtaaminen ammattilaisen kanssa on edelleen ainoa varma tapa todentaa asiakkaan tilanne ja palvelujen tarve.

Kotiin vietävä teknologia voi osaltaan tukea palvelutarpeiden tunnistamista, mutta sen rajoitteet on syytä tunnustaa. Teknologia voi parhaimmillaan rikastaa asukkaan arkea kotona ja asumispalveluissa, mikäli se toteutuu aidosti asukasnäkökulmasta. Sen hyödyntämisessä on kuitenkin huomioitava myös sosiaalisen kanssakäymisen tarve. Etäpalvelut ja digitaaliset ratkaisut voivat täydentää kohtaamisia, mutta ne eivät voi kokonaan korvata kasvokkain tapahtuvaa kanssakäymistä. Erityisesti yksinäisyyttä kokeville ikääntyneille ja heidän omaishoitajilleen on tärkeää tarjota mahdollisuuksia sosiaaliseen vuorovaikutukseen monin eri tavoin.

Muutoslupaus on kunnianhimoinen ja tavoitteenasettelu on oikeansuuntainen. Siitä kuitenkin puuttuu yhteisöllisyyden ja turvallisten ihmissuhteiden roolin tunnistaminen ikääntyvien hyvinvoinnin ja kotona asumisen turvaamisessa. Yksilöllisen palvelutuen rinnalla olisi tarpeen vahvistaa myös yhteisöllisiä ratkaisuja, jotka tukevat arjen turvallisuutta ja elämänlaatua. Koti ei aina ole turvallisin tai paras paikka asua ja siksi tarvitaan riittävästi myös vaihtoehtoisia asumismuotoja, kuten laadukkaita asumispalveluyksiköitä ja yhteisöllistä asumista. Omaishoitajien jaksamisen tukeminen sekä vahvempi panostus ikääntyneiden vajaaravitsemuksen ennaltaehkäisyyn ja ravitsemushoitoon tukisivat myös muutoslupauksen tavoitteiden saavuttamista.

Muutoslupaus ”Asiakaslähtöisemmät ja sujuvammat asiakaspolut”

Muutoslupaus on oikeansuuntainen ja voi merkittävästi parantaa palveluja, mikäli sen toteutuksessa edetään aidosti asiakaslähtöisesti. Asiakaspolkujen kuvaaminen on hyvä tavoite ja se tulee tehdä yhteistyössä kaikkien toimijoiden kanssa asiakaslähtöisen palvelumuotoilun keinoin. Myös

järjestökenttä on tärkeää huomioida palvelupolkujen kehittämisessä ja tukea järjestöjen työtä, jotta monille haavoittuville asiakasryhmille merkitykselliset palvelut voivat jatkua.

Asiakaspolkujen lisäksi asiakastyössä tulee olla aito mahdollisuus joustavuuteen. Nopea ja yhden muotin mukaan tuotettava hoito ei ole asiakaslähtöistä, vaan voi johtaa tarpeeseen sopimattomiin palvelukokemuksiin ja hukkakäynteihin. Tarvitaan tarpeisiin pohjautuvaa, asiakkaan tai asiakasperheen kanssa yhdessä suunniteltua kokonaisvaltaista palvelua. On myös otettava huomioon, että tarpeet voivat muuttua esimerkiksi palveluun pääsyä odottaessa, ja myös palvelun intensiivisyyden tulee voida vaihdella palveluprosessin aikana.

Asiakasohjaukseen panostaminen on erityisen tärkeää, jotta asiakkaat löytävät oikeat palvelut yhdestä paikasta. Lisäksi tarvitaan toimivia ratkaisuja ammattilaisten ohjaamiseen palveluohjauksen tueksi. Rinnallakulkijuus koko palvelun ajan on erinomainen tavoite, ja sen periaatteista on hyvä sopia yhdessä kuntien ja järjestöjen kanssa. Perus- ja erityistason palveluiden raja-aitojen poistaminen lisää asiakkaiden luottamusta ja turvallisuudentunnetta. On tärkeää, ettei asiakkaita pudoteta pois peruspalveluista erityispalveluiden käynnistyessä, eikä päinvastoin.

Erityistä huomiota tulisi kiinnittää NEET-nuorten tilanteeseen. Miten turvataan niiden nuorten palvelut, joilla ei ole oikeutta opiskeluhuollon palveluihin, ja jotka ovat esimerkiksi mielenterveyden pulmien vuoksi jääneet myös terveysasemien palveluiden ulkopuolelle?

Muutoslupaus on kunnianhimoinen, mutta toteutettavissa vahvalla yhteistyöllä. Hyviä kokemuksia on jo saatu esimerkiksi elintapaohjauksen, ikääntyneiden omaishoidon ja olkkaritoiminnan osalta, joissa kunnan näkemykset on huomioitu. Tämä antaa hyvän pohjan jatkokehittämiselle.

Muutoslupauksesta kuitenkin puuttuu monikielisyyden näkökulma. Monikielisyyden huomioiminen on tärkeä osa asiakaslähtöisyyden vahvistamista ja yhdenvertaisten palvelujen toteutumista.

Muutoslupaus ”Teknologian hyödyntämisen edelläkävijäksi”

Muutoslupaus on oikeansuuntainen ja sen toteutuessa sillä voidaan merkittävästi parantaa palveluja. On kuitenkin tärkeää, että monikielisyyden lisäksi huomioidaan eri käyttäjäryhmien digipalveluiden käyttötaidoissa ja käytön mahdollisuuksissa ilmenevät haasteet. Kaikilla asukkailla

ei ole mahdollisuutta tunnistautua digipalvelujen käyttäjiksi, minkä vuoksi palvelujen käyttö on jatkossakin mahdollistettava myös muilla tavoin.

Henkilöstön osaamisen vahvistaminen on olennainen osa muutoslupauksen toteutumista, jotta digipalvelut toimivat sujuvasti sekä asiakkaiden että ammattilaisten näkökulmasta. Tekoälyn hyödyntäminen niissä tehtävissä, joissa se on eettisesti perusteltua, on järkevää ja voi tukea palvelujen kehittämistä sekä resurssien kohdentamista tehokkaasti.

Muutoslupaus on kunnianhimoinen ja vastaa hyvin tulevaisuuden tarpeisiin.

Muutoslupaus ”Kriittiset palvelut toimiviksi kaikissa olosuhteissa”

Muutoslupaus voi merkittävästi parantaa palveluja, mikäli sen toteutuksessa vahvistetaan yhteistyötä ja rakenteita kuntien ja hyvinvointialueen välillä. Valmius- ja varautumissuunnittelua on tarpeen tehostaa yhdessä alueen kuntien kanssa ja luoda selkeät vastuut esimerkiksi väestön suojaamisen näkökulmasta. Yhteiset suunnitteluprosessit mahdollistavat myös alueellisen materiaalivarautumisen lisäämisen. Lisäksi yhteistä tiedottamista kuntalaisille on syytä tehostaa, jotta kriittisissä tilanteissa varmistetaan oikea-aikainen ja selkeä viestintä kaikille asukkaille.

Muutoslupaus on kunnianhimoinen ja vastaa hyvin alueen tarpeisiin.

Kiitämme Länsi-Uudenmaan hyvinvointialuetta mahdollisuudesta antaa lausunto koskien strategialuonnosta 2026–2029 ja toivomme, että kuntien ja muiden toimijoiden lausunnot ja kommentit analysoidaan huolella ja huomioidaan strategian jatkovalmistelussa.

Turunen Hannele
Lohjan kaupunki - Lohjan kaupunki, kaupunginjohtajan viranhaltijapäätös
17.9.225 § 40/2025

